

KONCZ ISTVÁN VERSEI

TÉL, KRISTÁLY ÉS AZ ETELKA

Ismerem,
sok síkú fehér tér,
(pompázó vázlat-nevetés),
mély, mint a mámoros révület,
szeme, millió kis kristályban mosolyog.

Ilyen ő télen,
— jaj, a kristály, kegyetlen,
bölcs álom-fedezék, lám a test,
fázó tudat gyilkol künn és
színes verőfény országol csak —
s a millió kis kristály visszakacag.

Maradj idebenn!
A tél, szép, fehér mese,
ritmus a kristály, remek összhang, —
sivatag-égről meneküljön a
csillag.

A kristályban zene is szól,
csábító fehér-végtelenség szólít, —
emlékezés-e a világ csak, vagy utánczat,
bennem a képe mindig ugyanaz,
mint nyáron s a kristályok meghalnak.

Kanizsa, 1964

CÉLTALAN SZEMBESÍTÉS

Igazság

Tarka ruhás, hengegő bohóc (lehet sajnálnivaló),
az én nevemben,
te nevedben,
mindannyiatok nevében,
pózoló sziklahegyekről visszapergő
echóval felel:

„Majom — jom — jom — jom!”

Tragédia...

türelmesen ismétlődik az engedelmes
válasz, a tudat határt szab magának:

„Félek — lek — lek -- lek!”

Méri az időt, furcsa égitest,
támad
a kő, fák távoznak a magasba:

„Hol vagytok — gytok — gytok -- gytok?”

Számot ad, —
pásztor maga is; az egybegyűlt
tárgyaknak

Hazugság

Hiszem,
(a tárgy becse számít — hatalmam van)
feladat s az élet jutalmát
elköltjük...
a hegyek közt boldog a várakozó.

Kígyófészket keres, aki harcolni akar,

szerte a kövek alatt, hús vacok,
romantika bújik,
célszerű áldozat, hős életbenmaradó.

Az álom pártos cinkosa mégis az akarónak,

történelem hegyek, komolyan, —
méltóságos az idő,
védik a furcsa hitet.

Távolság az utolsó ellenség, hát,

a szó alakot ölt, időt-érő kövek
sebei őrzik, véd bele nevedet,
hátha majd mesélnek rólad?

Grohot, Macedónia, 1962

A SZÉP TISZA ÉS MÁS

A part ellenségem!

Medrének mélyén,
ott a lusta örvény alatt
a Tisza lelke bújik:
gyöngykagylók rejtik,
aranyhalak őrzik,
a Tiszát.

Hulláma árnyán
zöldes az árnyék, —
meglestem a Tiszát,
a tolvaj bárkát,
olvastam álmát:
tényleg szép.

A part ellenségem!

Könyiza, 1963